

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 30. kolovoz 2020.* [\[Multimedia\]](#)

Dva stava pravog učenika

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji ulomak iz Evanđelja (usp. *Mt* 16, 21-27) povezan je s onim od prošle nedjelje (usp. *Mt* 16, 13-20). Nakon što je Petar, u ime ostalih apostola, ispovjedio vjeru u Isusa kao Mesiju i Sina Božjega, Isus počinje govoriti o svojoj mucu. Na putu prema Jeruzalemu svojim učenicima otvoreno tumači ono što ga čeka na kraju u svetom gradu: naviješta otajstvo svoje smrti i uskrsnuća, poniženja i slave. Kaže da će morati „mnogo pretrpjeti od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da će biti ubijen i da će treći dan uskrsnuti“ (*Mt* 16, 21). Ali učenici ne shvaćaju njegovih riječi, jer su još uvijek imali nezrelu vjeru i previše vezanu uz mentalitet ovoga svijeta (usp. *Rim* 12, 2). Oni imaju pred očima pobjedu koja je odveć zemaljska i zato ne razumiju jezik križa.

Suočivši se s perspektivom da bi Isus mogao biti poražen i umrijeti na križu, sâm Petar se buni i kaže: „Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!“ (r. 22). Vjeruje u Isusa – Petar je takav – ima vjeru, vjeruje u Isusa, vjeruje; želi ga slijediti, ali ne prihvaća da do svoje slave dođe kroz muku. Za Petra i za ostale učenike – pa i za nas – križ je nešto neugodno, križ je sablazan, dok Isus smatra da je sablazan pobjeći od križa, što bi značilo bježati od Očeve volje i poslanja koje mu je povjerio za naše spasenje. Zato Isus odgovara Petru: „Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!“ (r. 23). Deset minuta prije toga Isus je hvalio Petra, obećao mu je da će na njemu izgraditi svoju Crkvu, da će biti temelj Crkve; deset minuta kasnije kaže mu: „sotonu“. Kako to razumjeti? To se događa svima nama! U trenucima pobožnosti, žara, dobre volje, blizine bližnjemu, gledamo Isusa i idemo naprijed; ali u trenucima u kojima nam dolazi ususret križ, bježimo. Đavao, Sotona – kao što Isus kaže Petru – napastuje nas. Svojtstveno je zlom duhu, vlastito je đavlu udaljavati nas od križa, od Isusova križa.

Obraćajući se zatim svima, Isus dodaje: „Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“ (r. 24). Na taj način On pokazuje put pravog učenika,

ukazujući na dva stava. Prvi je „odreći se samoga sebe“, što ne označava površnu promjenu, nego obraćenje i duboki zaokret u načinu razmišljanja i vrijednostima. Drugi je stav „uzeti svoj križ“. Nije riječ samo o strpljivom podnošenju svakodnevnih nevolja, nego o tome da se nosi s vjerom i odgovornošću onaj dio napora i onaj dio trpljenja koje sa sobom nosi borba protiv zla. Život kršćanâ je uvijek borba. U Bibliji se kaže da je vjernikov život vojevanje: borba protiv zloduha, borba protiv Zla.

Stoga obaveza da „uzmemo svoj križ“ postaje sudjelovanje s Kristom u spasenju svijeta. Misleći na to, pobrinimo se da križ koji visi na zidu u kući ili onaj mali koji nosimo oko vrata, bude znak naše želje da se sjedinimo s Kristom u služenju braći s ljubavlju, osobito najsiromašnijima i najslabijima. Križ je sveti znak Božje ljubavi i Isusove žrtve te se nikako ne smije svesti na predmet praznovjerja ili na puki ukras. Svaki put kad upravimo pogled na sliku Krista raspetoga, sjetimo se da je On, kao istinski Sluga Gospodnji, ostvario svoje poslanje dajući život i prolivši svoju krv za otpuštenje grijeha. I ne dopustimo se odvući na drugu stranu kad na nas navale napasti Zloga. Prema tome, ako želimo biti njegovi učenici, pozvani smo ugledati se na njega, trošeći bespridržno svoj život iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Neka nam Blažena Djevica Marija, koja je sa svojim Sinom bila sjedinjena sve do Kalvarije, pomogne da ne uzmaknemo pred kušnjama i trpljenjem koje svjedočenje evanđelja sa sobom nosi za sve nas.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

preksutra, prvoga rujna, obilježava se Svjetski dan molitve za skrb o stvorenom svijetu. Od toga dana pa sve do 4. listopada slaviti ćemo zajedno s našom braćom kršćanima iz različitih Crkava i tradicija „Jubilej Zemlje“ kako bismo se spomenuli Dana zemlje ustanovljenog prije pedeset godina. Pozdravljam sve inicijative pokrenute u svim dijelovima svijeta i, među njima, koncert koji se danas održava u katedrali u Port Louisu, glavnome gradu Mauricijusa, gdje se nažalost nedavno dogodila ekološka katastrofa.

Pratim sa zebnjom napetosti do kojih je došlo na području istočnog Sredozemlja, ugroženog različitim žarištima napetosti. Upućujem usrdan apel na konstruktivni dijalog i poštivanje međunarodnih zakona u rješavanju sukobâ koji predstavljaju prijetnju miru narodâ tih krajeva.